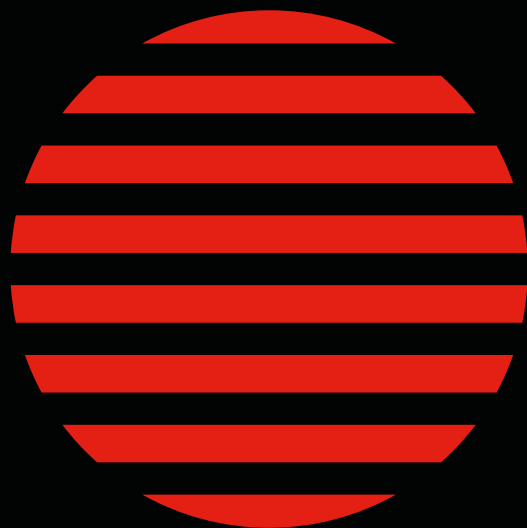

MARS.

v kinech
od 18. 10. 2018

Není důležité
kam, ale s kým.

Petra Nesvačilová
Tereza Nvotová
Halka Je. Třešňáková
Ondřej Doule
Jiří Havelka
Tomáš Jeřábek
Petr Prokop

ve filmu
Benamina Tučka

www.trashonmars.com

MARS.

Absurdní film o láskách, svatbě a odpadcích,
které sbíráme celý život na Zemi a nakonec
je odneseme i na jinou planetu.

Mars

85', ČR, 2018

FORMÁT 1:1,85, DOLBY ATMOS

SCÉNÁŘ Benjamin Tuček, Tereza Nvotová

KAMERA David Čálek, Nikolas Tuší

HRAJÍ Petra Nesvačilová, Tereza Nvotová

Halka Je. Třešňáková, Ondřej Doule

Jiří Havelka, Tomáš Jeřábek, Petr Prokop

HUDBA Prokop Holoubek, Ondřej Ježek

Petr Marek, Tomáš Procházka

ZVUK Marek Hart, Ivan Horák

Sandra Klouzová

STŘIH Evženie Brabcová, Pavel Hrdlička

REŽIE Benjamin Tuček

PRODUCENTI Zdeněk Janáček, Benjamin Tuček

Nyasa Films Production

INSTAGRAM @filmmars

FACEBOOK fb.com/filmmars

ANOTACE

Když tají polární čepičky, dějí se věci, které by se jindy stát nemohly

Lety na Mars dávno vyšly z módy. Martánskou vědeckou stanicí udržuje v nouzovém režimu zastaralý robot Bot, ponechaný kdysi na Marsu svému osudu. Místo náhradních dílů přiletí čeští turisté, kteří se na Marsu chtějí oženit. Ale do vesmíru by neměli létat lidé, kteří nemají vyřešené svoje osobní problémy. Robot přežil velkou prachovou bouři, četl jen komiks o Indiánech a několikrát ho trefil blesk. Už nechce být sám. Může umělá inteligence žárlit? Když tají polární čepičky, dějí se věci, které by se jindy stát nemohly. Absurdní vztahová romance byla natočená v autentickém prostředí modulu pro simulace pobytů na Marsu.

Vědecké projekty z celého světa se uchází o možnost pobytu na martánském simulátoru v poušti v americkém Utahu. Simulátor simuluje podmínky, které budoucí výpravy čekají na rudé planetě. Základnu většinou navštěvují geologové, astronomové, sociologové nebo psychologové. V únoru 2015 soutěž vyhrál filmový projekt Mars. Český štáb byl první posádkou na světě, která na této vědecké základně mohla realizovat filmové natáčení.

“Natáčení filmu proběhlo na malé vědecké základně uprostřed pouště. S herci a malým štábem jsme respektovali zásady kosmického výzkumu: oficiální komunikace probíhala v angličtině, soukromé hovory v češtině. Jednoduché pravidlo inspirovalo filmové dialogy. Vědecká základna, ve které jsme natáčeli i bydleli, poskytla autentické interiéry. Patnáct let nepřetržitého provozu se na stanici výrazně podepsalo. Oprýskaný, zanedbaný vzhled jsme využili pro náš příběh.” říká režisér Benjamin Tuček.

POSTAVY

Vendy (Petra Nesvačilová)

je naivní celebrita, která nevěří, že je na Marsu. Domnívá se, že soutěží v reality show a zmateně pátrá, jaká je první cena. Vendy celý život hledá lásku, bohužel na místech, kde žádná láska není. Najde ji na Marsu? Vendy se neumí rozhodnout, jestli ji miluje Velitel nebo robot.

Milionář Tomina (Tomáš Jeřábek)

misí zaplatil, aby se na Marsu oženil. Ve skutečnosti chce ve vesmíru podnikat a svatba je jen forma kosmického marketingu.

Velitel (Jiří Havelka)

chce dokončit otcův plán a osídlit rudou planetu. Velitele pronásledují vzpomínky na krutou výchovu svého otce, kterého se bojí i po smrti. Netuší, že jeho otec měl ještě jednoho syna.

Psycholožka (Tereza Nvotová)

Na cestách do vesmíru je člověk nejrizikovější faktor, proto sama sebe považuje za nejdůležitějšího člena posádky. Je odpovědná za pohodu v týmu, přitom ale miluje Velitele a žárlí na Vendy.

Nevěsta (Halka Třešňáková)

se chtěla vdávat v Marseille, ale Milionář tomu špatně rozuměl. Nevěsta věří, že ve vesmíru se každému splní, co si přeje.

Inženýr (Petr Prokop)

letí na Mars, aby si něco vydělal. Často přemýšlí o tom, že by se stal velitelem.

Robot Bot (Ondřej Doule)

Umělá inteligence, zastaralý prototyp humanoida, prožil na Marsu dlouhé roky o samotě. Už nechce být sám. Smí se robot zamilovat? Může umělá inteligence žárlit? Robot Bot vymyslel svůj vlastní, originální plán osídlení Marsu. Ale chtějí mít lidé sex s robotem?

ROZHOVORY

BENJAMIN TUČEK

REŽIE

Kdy jste se poprvé dozvěděl o tom, že existuje možnost natáčet v tak atraktivní lokalitě jako je výzkumná observatoř v USA ?

Nápad na dobrodružnou výpravu na Mars měl systémový inženýr a vesmírný architekt se zaměřením na lety a pobyt člověka ve vesmíru, Dr. Ondřej Doule. Zkušenosti z projektů s NASA Kennedyho vesmírného centra a ze svého působení na floridském technologickém institutu chtěl využít ve filmu, který by propagoval lety na Mars. Postupně vzniklo jádro budoucí posádky, tvořené pražským divadlem Vosto5. Mým úkolem bylo sladit představy vědce, který se zabývá architekturou udržitelných ekologických systémů, vývojem simulátorů a strategií pro navrhování kokpitů komerčních kosmických lodí s poetikou Vostopětky. Prostředí základny je unikátní. Simulátor simuluje podmínky, které budoucí cestovatele čekají na Marsu. Hlásili jsme se jako vědecká mise, která se pokusí na Marsu natočit film. Základnu většinou navštěvují vědci – geologové, astronomové, sociologové nebo psychologové, my jsme byli první filmový štáb. Náš projekt totiž soutěž vyhrál. Stali jsme se první posádkou na světě, která na této vědecké základně mohla realizovat filmové natáčení. Dostali jsme pořadové číslo 154. To je docela vysoké číslo a leccos nám mohlo naznačit.

Vznikal scénář k filmu dlouho dopředu nebo jste tvořili dá se říct za pochodu? Co bylo hlavním motivem vzniku scénáře? Před natáčením jsme na Marsu nikdy nebyli. Chtěli jsme se tam podívat. Přípravy natáčení připomínaly start expedice. Ve zkušebně Vostopětky jsme shromažďovali materiál, rekvizity a kostýmy. Systémový inženýr nás ze svého domu

na Floridě stresoval hrozbou krutých podmínek, panujících v poušti. Divadlo Vosto5 naštěstí pořád někam cestuje, takže umí sbalit skafandry snad i po tmě. S Terezou Nvotovou jsme psali scénář, situace a dialogy jsme zkoušeli v divadle Archa o Velikonocích. Na výsledné podobě dialogů se podíleli všichni herci. Lákalo nás vytvořit charakter robota, jehož umělá mysl generuje myšlenky, které má trosečník, když zůstane sám, opuštěný, bez naděje na návrat. Jenže kam se chce vrátit robot? Ke komu? Jeho samota je totální. Robot by ale neměl samotu cítit. Přesto v něm příjezd neočekávané návštěvy turistů z Čech odstartuje projevy osobnosti nebo duše. Možná je náš android nakonec něco víc než stroj.

Jak dlouho trvalo celé natáčení a jaké podmínky jste v USA měli?

Když jsme přiletěli do Colorada, vyrazili jsme do půjčovny osvětlovací techniky v Denveru. Čechy, kteří si objednali kinofla, dedolight, ledky, dvanáctistovku HMI a chtějí s tím odjet natáčet do pouště film z Marsu, tam ještě nepotkali. Naštěstí právě obsluhovali Quentina Tarantina, tak nad námi mávli rukou a ke světlům přibalili i kempingový stůl. Dali nám neuvěřitelnou slevu. Jejich výraz naznačoval, že nepočítají s tím, že nás ještě někdy uvidí.

V obytném karavanu a dodávce jsme vyrazili po proudu řeky Colorado. Na Mars se jede přes Divoký západ. Vozy kryté plachtou, tažené oslíky. Zástup chudáků, táhnoucí za vidinou Eldoráda. Pokřik Indiánů, marně bránících svoji zemi. Krajina se změnila, objevily se skály, písek a kameny. Divoký západ se proměnil v Mars. Proto Mars není v našem filmu červený jako v jiných filmech, ale vypadá jako ve westernu. Na

benzínce jsme koupili šerifský klobouk a kostým robota byl kompletní. Poslední výspa civilizace před odletem na Mars se jmenovala Hanksville. Díra v poušti. Kulisy z filmů stály kolem nás, ale nebyly to dekorace. Jediná asfaltka rovná jako pravítko, pár baráků, motorest z filmu Psycho a steak house pravnučky slovenských emigrantů. Před bídou Vihorlatu kdysi utekli k mormonům do pouště. Přijeli jsme natočit film a přitom jsme ve filmu dávno byli. Na parkovišti karavanů, za prádelnou a sprchami za dolar, leželo v trávě uříznuté lidské ucho. Na Marsu to jednou nebude vypadat líp. Kůlna stlučená ze zbytků raket, roztrhaná vlajka a dřevá ohrada kolem přistávací plochy. Každý tam bude mít pro začátek jenom to, co si sám přinese v batohu. Sjeli jsme z asfaltky na cestu mezi rozpálenými skalami. V soutěsce chřestýš. Nad námi sup. Mezi marsovskými pahorky se objevila základna. V téhle plechovce budeme bydlet?, zeptal se Tomina. Tady budou i myši, řekla Petra. Na Marsu myši nejsou, uklidnila ji Tereza, psycholožka výpravy. Vedle plechové stanice ohořelá kostra bývalého skleníku. Na Marsu hoří?, podivila se Halka. Vesmírnou stanici asi přepadli Indiáni. Muže skalpovali, ženy znásilnili, děti odvěkli. Na Marsu přežije jen ten, kdo věří, že není na Marsu. Pouští zněl zpěv kojotů. Před očima jsem měl vysoké pořadové číslo naší mise - 154. Patnáct let nepřetržitého provozu se na stanici opravdu podepsalo. Oprýskaný vzhled jsme využili pro náš příběh. Rozvrzaná rachotina, Sluncem rozpalovaná do běla a Měsícem mražená pod nulu, byla dekorací i hotelem. Sprcha minutu denně, záchod splachoval každé třetí použití. Respektovali jsme zásady kosmického výzkumu. Oficiální komunikace v angličtině, soukromé hovory v češtině. Jednoduché pravidlo inspirovalo filmové dialogy. Rachot naftového agregátu nás provázel každou noc, protože ve dne by motor rušil zvukové natáčení. Obytný karavan štábu fungoval jako

catering, kostymérna a maskérna. Skafoandry byly ušité z látky, kterou se potahují žehličky prkna. Možná by vydržely na skutečném Marsu, ale v poušti mají herci jedinou šanci, jak přežít natáčení – vstávat v pět ráno, dokud není vedro. Natáčeli jsme v pustině 21 dní.

Jaká byla spolupráce s neherecem panem inženýrem Doulem?

Ondřej je vlastně herec, který přesně pochopil, co znamená ve filmu nehrát. Jeho robot Bot prostě existuje a film vypráví. Ze svého úhlu pohledu, z perspektivy zastaralého, rozbitého operačního systému. Ondřej je povoláním vědec, vesmírný architekt, takže jsem s ním konzultoval spoustu technických, historických i filosofických detailů. Byl naším odborným poradcem. Film se odehrává v době, kdy lety na Mars dávno vyšly z módy. Martánskou vědeckou stanicí udržuje v nouzovém režimu zastaralý robot Bot, ponechaný kdysi na Marsu svému osudu. Místo náhradních dílů přiletí čeští turisté, kteří se na Marsu chtějí oženit. Ale do vesmíru by neměli létat lidé, kteří nemají vyřešené svoje osobní problémy. Robot přežil několik velkých prachových bouří, četl jen komiks o Indiánech a trefil ho blesk. Už nechce být sám. Zajímalo mě, jak by takový příběh vyprávěl zastaralý, rozbitý android, opuštěný na porouchané základně. Umělá intelligence, která už nechce být sama. Může umělá intelligence žárlit? Chtějí mít lidé sex s robotem? I takové otázky nás napadaly uprostřed pouště. Vznikla absurdní marsovská romance, film o vztazích a lásce ve vesmíru, kde umělá intelligence roli sehraje důležitou roli. V našem filmu má AI ještě lidské rysy, umí být krutá i sentimentální, má smysl pro humor a snad i soucit. Obávám se, že v blízké budoucnosti to bude úplně jinak. Ale kdo ví? Když tají polární čepičky, dějí se věci, které by se jindy stát nemohly.

Jak byste film "zaškatulkoval?" Jaký žánr podle vás zastupuje?

Hledal jsem rámec, který umožní vyprávět vážná témata jako jsou láska, mezilidské vztahy, kolonizace, znečišťování vesmíru, populační exploze a plundrování přírodních zdrojů, s nadsázkou, s prvky absurdního humoru. Kolonizace bývá spojená s genocidou původního obyvatelstva a drancováním. Není důvod předpokládat, že při osídlování cizích planet to bude probíhat jinak. Snad jen s tím rozdílem, že na jiných planetách nebude koho zabíjet, takže se tam možná budou vzájemně zabíjet jen lidi. Nabízí se úvaha, proč lidstvo tak touží osídlit jiné planety, když nedokážeme v míru a pořádku žít na Zemi. Ale náš film je především o vztazích. O lásce, naději, strachu, které si s sebou neseme celý život tady na Zemi a stejně tak je odneseme i na jinou planetu.

Proč jste si do obsazení vybral právě herce z divadelního souboru VOSTO5?

Herce oslovil Zdeněk Janáček na úplném začátku projektu. Myslím, že nikdo jiný by do tak šíleného podniku nešel.

Jak vznikala hudba k filmu, kterou vytvořili členové skupiny MIDI LIDI?

Filmový robot hraje na banjo, co si sám vyrobil z odpadků, které na rozbité základně našel. Protože ve filmu to vypadá jako na Divokém západě, měl jsem představu, aby na Marsu znělo cosi jako space country. Hudebníci tuhle představu dokonale překonali. Ondřej Ježek z kapely OTK, Tomáš Procházka z kapely GurunGurun, Petr Marek a Prokop Holoubek z MidiLidi si pouštěli záběry z filmu a nahráli fantastickou hudbu. Komnata zářícího štěstí, Láska mezi kaktusy, Mlžné lesy, Návrat mistrů zábavy, Údolí beznaděje, to jsou některé písně z připravovaného soundtracku. Kontaktní zvuk natočil v poušti Ivan Horák. Zvukový design vytvořila

Sandra Klouzová. Mix zvuku Marek Hart. Mars je první český film ve formátu Dolby Atmos.

Jaký je váš vztah ke kosmonautice obecně?

Vybavuju si historii letů do vesmíru, pamatuju si jména prvních kosmonautů, některé tragédie i úspěšné mise Rusů a Američanů. Výzkum vesmíru mi v dětství splýval s průzkumem oceánů, Jacques-Yves Cousteau byl stejný hrdina jako German Titov nebo Neil Armstrong. Připomínalo mi to dávné objevitelské výpravy plachetnic. Na dřevěných skořápkách se lidi vydávali do nekonečna. Ale ty skořápky jsou vratké až z dnešní perspektivy, tehdy nic jiného neměli a stejně vypluli. Výzkum vesmíru je fascinující. Dobře nám ukazuje šílenství, kterého lidstvo dosáhlo. Na jedné straně máme teorii relativity, kvantovou fyziku, stavíme přístroje, které fungují v meziplanetárním prostoru desítky let a zásobují nás neuvěřitelnými informacemi o vzniku vesmíru, jeho stáří, rozpínání, o složení hvězd, o gravitačních vlnách černých děr atd. Na druhé straně zamořujeme Zemi a vyvíjíme dokonalé destruktivní aparáty, jako bychom všechno poznání chtěli v jediné vteřině zničit a zapomenout.

Pokud by přišla nabídka k tomu, letět na skutečný Mars. Letěl byste?

Na Marsu už jsem byl. Strávil jsem tam uplynulé tři roky. Mám teď v plánu navštívit několik míst na Zemi, takže na další cestu na Mars asi nebudu mít čas.

ONDŘEJ DOULE

ROBOT

Pracujete ve vesmírném výzkumu. Co přesně obnáší vaše profese? Popište prosím laikovi vaši práci?

Ve výzkumu se soustředím na architekturu systémů pro lety člověka do vesmíru. To znamená, že generuji nové poznatky o této oblasti teoretickým a aplikovaným výzkumem. Otázka asi tedy zní, co dělá vědec? Každý vědec se pokouší identifikovat praktický problém a to v jakékoliv oblasti lidského života a následně k němu najít řešení. Záleží tedy na zaměření a zkušenostech vědce, jaké téma zvolí k řešení a zda bude úspěšný. V mé oblasti je témat neuvěřitelné množství a tak vybírám témata, která považuji já nebo vědecké organizace jako NASA za důležité a následně skrze soutěž nabízím svá řešení organizaci, která chce výzkum financovat. Příkladem mé práce je např. teoretický výzkum na téma metodiky návrhu a provozu komerčních kosmických lodí ve Spojených státech amerických. Jiným tématem je experimentální výzkum a návrh komponent kokpitu kosmické lodě při použití skafandru a současně vývoj simulátorů pro tyto účely. Témat mého výzkumu je spousta a všechna se vážou na blízkou (suborbitální a orbitální lety) nebo vzdálenější (cesta na Měsíc a na Mars) budoucnost člověka ve vesmíru. Toto je však pouze část mé práce. Současně se soustředím na aplikace vesmírného výzkumu na Zemi v pozemské architektuře a systémovém designu obecně.

Existuje více Čechů, kteří pracují pro Nasa? Pokud ano, kolik jich zhruba je?

Já v současnosti pro NASA nepracuji. Jsem na plný úvazek na Floridském technologickém institutu, kde budu novou Laboratoř pro pilotované lety. Určitě více Čechů v NASA bude, neznám však nikoho osobně.

Jaký byl pro vás přechod k filmu?

Pro mne film byl další projekt a současně experiment. Jsem zvyklý pracovat s interdisciplinárními týmy, mám zčásti umělecké vzdělání a k filmu obecně mám velmi pozitivní vztah. Film Mars je pro mne něco jako další úspěšný projekt, který představuje i technické ukázky reálných vesmírných simulátorů. Jak jsem psal výše, tvorbou inovativních projektů se živím skoro na plný úvazek a ročně jich 5–10 vytvořím ve fázi konceptu. Následně se třeba jen dva začnou realizovat.

Pamatujete si první kontakt s režisérem Tučkem a informaci o natáčení filmu Mars? Co jste si pomyslel??

Já už ani nevím, zda jsem se stihli potkat v Praze nebo až v poušti. Příprav na natáčení v extrémním prostředí bylo strašně moc po dobu asi třičtvrtě roku a to jsme se vzájemně bombardovali emaily a telefonáty. Bylo to opravdu hektické. Ben mne zaujal jako režisér tím, jak rychle byl schopen absorbovat veškerý vědecký kontext cesty na Mars, který jsem mu postupně zasílal nebo popisoval skrze vědecké články a různé jiné publikace a obratem ho prakticky interpretovat do příprav filmu. S Benem se mi velmi hladce a svižně spolupracuje.

Co vás nejvíce na práci u filmu a konkrétně herectví překvapilo?

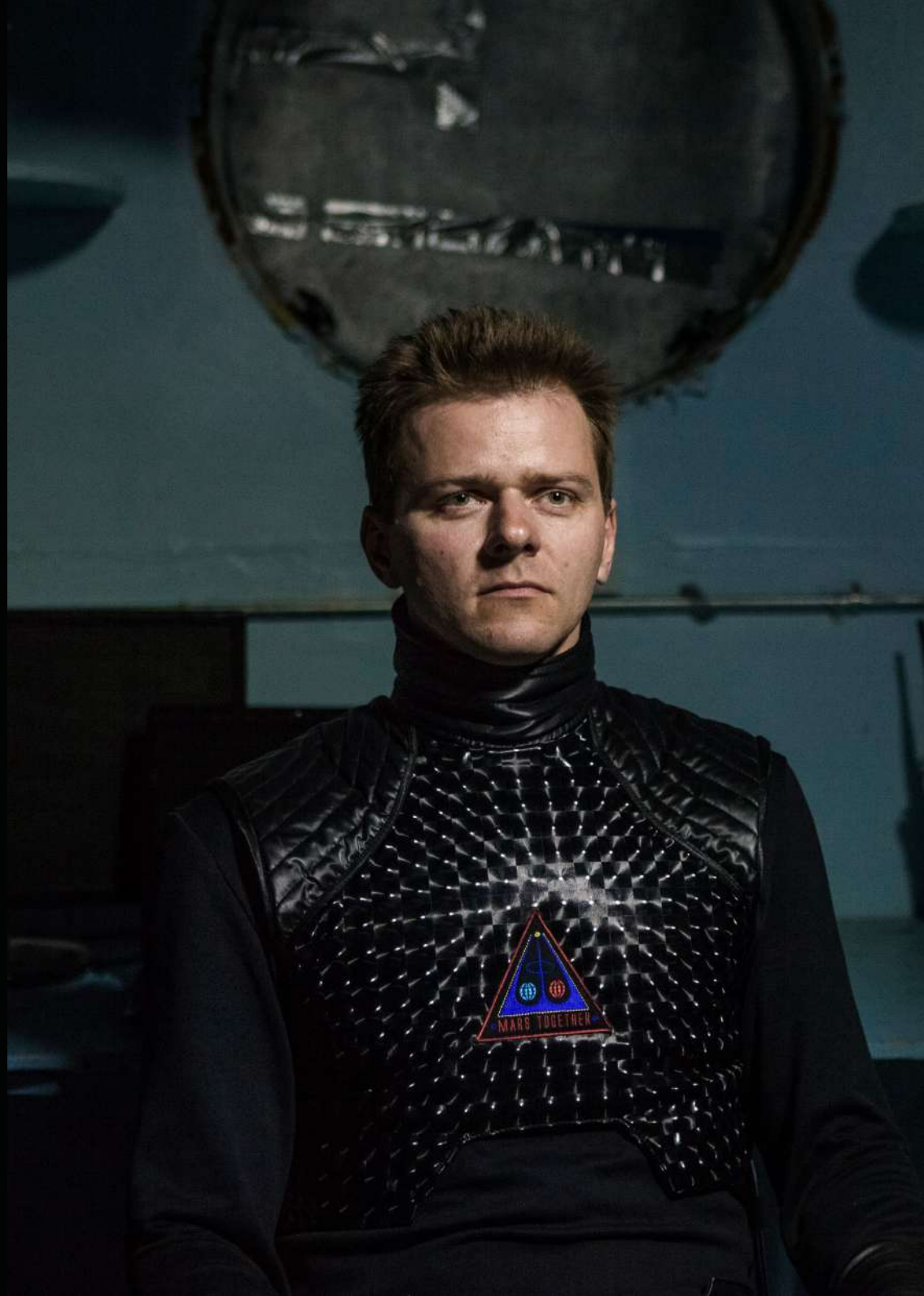
Asi nejvíc mne překvapilo jak herecký tým relativně hladce zvládnul pobyt v simulátoru a v poušti s extrémně vysokým pracovním nasazením a s nulovým poskytnutým komfortem. Jinak mám pocit, že herecká a filmařská parta byla vybrána velmi dobře, což lze opět přičíst Benovi a Zdeňkovi.

Šel byste do toho znovu?

Určitě bych se nebál podpořit další podobný projekt. Už by to ale nešlo s tak extrémě malým rozpočtem, se kterým byl natočen Mars. Je skoro zázrak, že film se podařilo dokončit. Publikum tohle nebude tušit, ale rozpočet na tento film byl až 10 krát menší než na standartní český film. Současně celá parta musela souhlasit, že budeme sdílet jednu koupelnu s omezenou kapacitou vody i odpadu a celkově bude bydlet v simulátoru tak, jako bychom byli na Marsu s nulovým komfortem ohledně soukromí atp. Je tedy fakt důležité zmínit, že náš film nelze srovnávat s holywoodskými sci-fi trháky a má svou vlastní kategorii.

Myslíte si, že děj filmu by mohl reálně připomínat skutečný život na Marsu?

Film byl natočen právě proto, aby ho připomínal, aby veřejnosti přiblížil krásy a trable života na Marsu. Proto jsme se do tohoto projektu se Zdeňkem a Benem pustili.

Petra Nesvačilová

VENDY

Když poprvé přišla nabídka k tomu, letět natáčet film na observatoř v poušti v USA, co vás napadlo?

Že to bude dobrodružství, příležitost a výzva!

Jaké bylo pracovat v tak malém týmu a v tak nezvyklých podmínkách?

Pro mne to bylo úžasný. Byla to zkušenost, za kterou jsem velmi ráda. I osobní, že o sobě vím, že dokážu žít opravdu v tísnivých a náročných podmínkách. Že mi na přežití stačí ponožky a spacák. A že jsem i týmový hráč.

Přiblížilo vám natáčení alespoň trochu možnost pobytu na jiné planetě než Země?

Určitě mi to přiblížilo pocit, že umím žít v poušti s omezenými potřebami, jako je voda a jídlo. Samozřejmě byl to jen měsíc a dělalo mi dobře, že jsem věděla, že tam vzniká něco nového, tedy nový film Mars. Co se týče představy, že bych letěla na jinou planet, tak to myslím je obsaženo v tom filmu už samotným tématem. Tedy ta možnost tu je, ale neletěla bych, já mám ráda Zemi.

Film vypráví příběh skupiny Čechu, kteří se vydají na dalekou cestu na planetu Mars. Každý má však jiné plány co na planetě dělat, někdo zase vůbec netuší, že na Marsu je. Myslíte si, že je film zrcadlem společnosti v Česku?

Myslím, že film je zrcadlem archetypů daných postav ve filmu. A určitě česká nátura se zde zrcadlí v jisté neomalenosti, jak nejsou ty postavy schopny vnímat realitu a zabývají se malichernostmi.

Můžete popsat, jak pracoval režisér Tuček s tak malým štábem po tak krátkou dobu?

Ben Tuček je skvělý režisér, velmi poctivý. Dával nám prostor, naslouchal a zároveň šel za svou vizí.

V čem bylo natáčení jiné?

Tak určitě v tom celém projektu, že letíte někam na měsíc, kde se dobrovolně zavřete v poušti a ještě do toho točíte film a naplňujete podmínky dané observatoře. Nemáte kam utéct. Nemáte přístup k ničemu, na co jste zvyklý. Byla to výzva. Drželi jsme při sobě. A jsem na nás hrdá, jak jsme to zvládli.

Jaký je váš vztah ke kosmonautice obecně?

Mám celkově ráda vědu. Ráda si o tom čtu. Sleduji výsledky z NASA. Takže já jsem si splnila svůj sen.

Pokud by přišla nabídka k tomu, letět na skutečný Mars. Letěla byste?

Ano.

MARS.

Kontakt pro média

bluegekko

MARTIN ZVONÍČEK
martin@bluegekko.cz
+420 604 686 839

JANKA KELLEROVÁ
janka@bluegekko.cz
+420 604 339 115

WEB www.trashonmars.com
INSTAGRAM [@filmmars](https://www.instagram.com/filmmars)
FACEBOOK [fb.com/filmmars](https://www.facebook.com/filmmars)

